

OS
HIAI MOSI AND OR

RUBIJONPOT

HALMOSI SÁNDOR

Rubljov Rinpocse

*A belső
ikon*

G O N D O L A T   K I A D Ó

Halmosi Sándor legutóbbi verseskönyvei az apokaliptikus esztétikáját az aranykorok emlékezetével dúsították. Merre vezethet innen még út, miféle tér nyílhat a szavak előtt, ha már nemcsak minden, de a mindenség is elmondatott? Néma kérdéseinkre csöndes válasz született, szintézises anyag került ki a költő műhelyéből: a *Rubljov Rinpocse (A belső ikon)* című kötet – ez az „őrület ellen horganyzott fény” (*Horzsolások*) – magába sűríti a lírikusi pálya formanyelvi rétegzettségét, ugyanakkor a szellemtani elmélyülés még hathatósabb eseteit nyújtja. Szentenciás kisszerkezetek, neoavantgárd képzethalmozások és élőnyelvibb, elbeszélő-morfondírozó, hosszú-félhosszú költemények hálózatos rendszere a kötet. Akárha égi szerelmek éneklőmestere küzdene meg a sárral bélelt és rozsdából összeszegecselt akusztikával: költészet képében mintegy a tisztánlátás szabályzata műveli ki magát egy *egzaltált alázat* nyelvén. Önismereti vallomásból próféciás szólamrend fejlik ki; angyal iránt meginduló szintaxis a földi fények osztályozását is elvégzi; a versnyelv mitopoétikus mozdulatai kultúrákat érnek át, égtájakat fésülnek egybe – „Mert belé vagyunk helyezve a világba, mint / belénk a szomorúság és egymásnak öröme” (*A fenntartható csodákról*). Más szóval: „Az üdvtörténet folytatódik” (*Domine Tiberius*).

Halmi Tamás

HALMOSI SÁNDOR

Rubljov Rinpocse

A belső ikon

A védőborítón Votin Dóra: Járom c. alkotása, 2024.

© Halmosi Sándor, 2024

Minden jog fenntartva. Bármilyen másolás, sokszorosítás,
illetve adatfeldolgozó rendszerben való tárolás
a kiadó előzetes írásbeli hozzájárulásához van kötve.

HALMOSI SÁNDOR

Rubljov Rinpocse

A belső ikon

GONDOLAT KIADÓ
BUDAPEST, 2024

Nem attól lesz nagy, hogy felépül.

Nem épül fel, míg el nem kopik.

SZIDDHÁSZANA

És felment a toronyba, és kikönyökölt
a néma világra, még mielőtt a harangot
felhúzták volna, és a templom újból felépül.
Meg sem mozdult a gyakorlat alatt.
Elévül minden, ha megkondul.

ANGYALKOR

Én akkor megyek, mondta. De persze
nem ment. Ami itt maradt belőle, illaton
túli. A kékbegy, barátcinege téli búvóhelye.
A harangöntők dilemmája feloldatlan marad.

ATYAFISÁGAINK

Egyedfejlődésünk során annyi gyűrődésen
vargabetűn csodákon át kijutottunk végre
erre a végtelen síkra ahol van elég privát
szféra nem kell belemásznunk egymás
képébe aurájába és minden ember fel tud
sorakozni minden ember ellen saját vértben.
Erre a *megütközésre* vártak sok ezer éve.
Erről szólt a sok vers prófécia munkává
nemesült óda. Nem érkezik felmentő sereg
kegyelemmel futár. Nem kell várni riadóra.
A látványtól megriadt angyalok utolsó
csapatépítése ez.

LÁZADÁS

Mindig ez van. Hiába erősödik a szél,
tovább már nem gyorsulunk, csupán
nagyobb orrhullámot túrunk magunk előtt.
Hasítunk, hasítanak. De nincsenek már
felfedezésre váró szűz területek odakint,
és ártatlan vizeken evezők.
A belső lázadás a leghangosabb.
A belső lázadók ma fénynyelők.

AZONNALI HALLGATÁSOK ÓRÁJA

Kinőttük a cipőt, kitapostuk az ösvényt
mindenki másnak, amíg aludtak a hivatalos
taposók. Határköveket cipeltünk termőföld
helyett. Elvetettük a sulykot, lebegtünk kicsit
a föld felett. Elmentünk minden szembesítésre,
bizonyítékot nem tartottunk vissza. Súlyos
állításokat fogalmaztunk meg önmagunkkal
szemben. Kimondták az *exclusiót*.
Elmentették a képernyőképet.

INICIÁLÉ

Nem tudni melyik iskola készítette melyik scriptor
hagyta ki a képnek a helyet de a többi iniciálé
fedőfestéses technikájából és az aranyozás
minőségéből kiindulva igényes központ lehetett
nem tudni miért maradt ki ez az egy és pont
a kezdőoldalon a szentek a nagy események listája
hiányos naponta bővül a szöveg hívja elő a témát
a scriptor magánya nem az iskola teszi fontossá
utána válik benned ér össze teremtmődik meg a hely
a téma rád vár az elválkozás

ISTENSZÉKE

Széknek mondod, de nem az. Nemcsak komplex gerincvédelmet kínál, dolgoztatja a törzsizomzatot, élénkíti a keringést, de a kialakult derékbántalmakat, mozgásszervi problémákat is hatékonyan enyhíti a test mélyizomzatának finom erősítésével, lendületet, fittséget kölcsönöz, aktívan tartja a testet, az aktív ülést segíti, feltöltődve állsz fel belőle. Dinamizmussal ötvözött kényelme reményt ad a bekerített cohorsnak. Izzik mögöttük a Galonya, benépesül menekülőkkal a Bisztra-patak medré. Néha Frida ül rajta, néha az Úr, a legfájóbb gerincű kende. Csendül tanul a legutolsó sírás.

A tényleges csendben meghallani végre az ellenpontozatlan fűgát. A vezérszólamot már ismerjük, de ránk vár a kidolgozás, az öreg cédrusok kora. Együtt élni tanul angyallal az ördög, emberrel a medve.

La riposta è eterna.

La riposta è niente.

INKORPORÁCIÓ

Csak vele állsz szemben.
Csak benned van üresség.

A FENNTARTHATÓ CSODÁKRÓL¹

Az éneklőmesternek, az életnek zsoltára

1. És adtál te nekünk csókot, lelkünkre pecsétet,
hogy bele ne romoljunk a hadakozásba, miként
az ellen kívül s belül ránk ront és a hazugságban
megfűrödik és a létrontásban el nem fárad.
2. De te kivettél minket a pusztaságból,
és elvezettél minket a lugasba. És szánkra
tetted a bort, és szánkra tetted a szót,
hogy többé mi már ne tévelyegjünk.
3. Hogy sem mi, sem unokáink, sem azok unokái
ne hibázzák el a mértéket, a csendet és a tisztánlátás
kegyelmét. Hogy ne szomjúhozzunk többé
mást, mint a napfényt, mint a tiszta és egyenes
beszédet. Igéket, melyeknek múlt idejük van,
jelenük és jövőjük. Szavakat a szóközök mögött.
4. Mondják, írod, Segoviában a nők még nyolcvanévesen
is őrzik a szépséget, az eleganciát, a férfiak az irántuk táplált
rajongást. Sok a fény, a meleg és a pompa, Kelet varázsa,
Közép-Európa vallásos buzgósága.
5. És Hegyalja buzgalma és a Bodrog köze,
a Hernád mente, a Tisza hát. És hogy neve legyen
a csodának: Ezerjövőlg, Kopasz Csárda, Solitude,
Bebenhausen, Szenttamás. Megadja a föld az ő gyümölcsseit.

¹ In *Gileád*. Noran Kiadó 2004 Kft., Budapest, 2009.

6. Mert belé vagyunk helyezve a világba, mint belénk a szomorúság és egymásnak öröme.

7. És belénk tetted az elégtelenséget is, a pajkos civódást, az élcet, lamenteket, a kackiát. Hogy ne legyenek a te napjaid vígság nélkül valók, és a mieink is, kiket a legfőbb művednek mondanak, legyenek hozzájuk hasonlók.

8. S ki evett már mézzé lett körtét, aki csókolta már szomjas száját, és az visszacsókolta őt. Aki kitalálta a teaházat, a vízpipát, a brióst. A kardamomot, az oregánót, köményeket. A havat, a sült gesztenyét.

9. Aki a szerelmet.

10. Mert lakhatásom van tebenned, és neked énbennem. Otthon, mit megálmolni jó, megcselekedni érdemes. Hova betérni csendsziget, gyerekzsivaj, vendégvárás. Hol a bársonyok.

11. Zalán, Verona, Pfalz. Lecco. Monte Barro. Nem vagyunk egyedül. A dolgok lelke elkeveredik az élőkével, és a misztérium megvárandósul minden mozdulatban és szóban. Langeoog, Ikland, Zsámbék. Hany, Sárospatak.

12. Tango argentino.
Tabán.

13. És miénk a szenvedés története is, a hajlító között is a legnagyobb. Hogy az alázatot el ne vétsük, hogy a létezésből könnyűség okán ki ne vetődjünk.

14. És lám megadtad nekünk a tapintás kegyelmét.
Simogatni, érinteni. Megfogni, átölelni, szorítani.
Megtartani, felemelni. Cirógatni, integetni,
megpofozni, verejtéket, szeme sarkát, szája sarkát
letörölni, kalászt fogni, markot vinni, barázdába
beleállni, nem billegni, eke szarvát, kasza nyelét,
kantár szárát átalvenni, palántázni, kacsot tépni,
lobot lopni, ágyat vetni, elengedni, elengedni.

15. Szájba venni, számba venni.

16. Szépasszony völgye, Búbánatvölgy.
Madarasi Hargita.
Présház.

17. A klastromot benned is a csend építi.
És Piazzola mester, és Bartók tanár úr.
Ünnepnapokon zengedezik a teremtet világ.
És amikor dolgozni kell, kedves a szerszámok üteme.

18. Mert te kilopkodod szívüinkből a bosszúságot,
És garmadba állítod a mi nagy tanulságunkra.

19. És hallják ezt minden népek, és felbuzdulnak,
miként a szarvasok Gemenc erdein.

20. Mert tudja mind az ő dolgát, és dolga nagyon
mindeneknek, amióta a folyók elindultak
a földnek gyomrából, és a mi szemünk
az csodáknak látására.

21. Mert elmúlik minden, csak a szentség az örök.
És ez a világ az ő képére és hasonlatosságára. A mi
kishitünk, a te nagy hosszútűrése. A hazugoknak
elvetemedése. Az ige és a bor. A szerelmes szavak.

AMI VAGY

Öt centivel a föld fölött, milliméterekkel
a súlytalanságtól, mi mindennap megérint.
Ugyanaz emel, ugyanaz húz. Ahol vagy,
ott nem keresnek, ami vagy, osztatlan
marad. Közös tulajdon.

A KÖZÉPSŐ SZÁL

Nem gondoltad, hogy végig tudsz
menni a gerincen, mert kábeles.
Ne gondold, hogy végig tudsz
menni a gerincen. Kirojtosodott.

PATMOSZ

Hasított szíj vagyunk és hasított táj.
Kilóg belőlünk a meghasadt anyag.

FELJEBBVITEL

Amihez nyúlunk, lángra kap, nem ég.
Amihez nem érünk hozzá, feldagad.
A szó utolsó vigasz, vád lehetne.
De nem beszéljük és nem értjük a nyelvet.
És nincs, ki beperelne.

ERŐ. TÉR.

Anomáliák a felszín alatt, mondtad,
és hogy angyaldaganat.
De kifakadt idejekorán.
Tépésenként nő benned a mező.

MINT A CÉDRUSOK

Azóta sem ültettem fát, cserjét, külön járjuk
a fásult világot, és külön öleljük a puha kérgű
öreg cédrusokat. Mint vasárnap Selmecen,
a Bányászati Egyetem botanikus kertjében.
Kettő elől, hátul heten, egyik sem magányos,
csak a beszéd bolyong bennük is, és a szerelem,
a Kálvária örök látványa. Nem mennek fel.
Együtt jönnek le minden zarándokkal.

CSENDES APOKALIPSZIS

Teregesd ki a sötétet tebenned, és emeld a szádhoz
teregető kezedet. Terítsd a fényt is, mi kezedhez
tapad. Sok idő, míg függővé lesz a világ.
Sok örökkévaló, mi függőben marad.

A BELSŐ IKON

A világ köldökét keresem.
Benned már annyiszor megtaláltam.
De téged még sohasem.

EGYETLEN

Testemre vettelek, mint sebre az oldást,
hófehér gézt, mit védeni kell. Egy foton
sem jut ki, mi ne lenne szeretetfolt.
Egyetlen szavad oldja a rontást.

ALBERGO

Ha megterítek, ha gyertyát gyújtok, veled beszélek.
Ha egyedül utazom, veled utazom.
Amikor évekig nem írsz, megtart a csened.
Szent Erzsébetről, Károly királyról, a rizlingről is
te jutsz eszembe. Mindenről te jutsz eszembe.
Minden illat, minden íz, minden érintés te vagy
nekem, és ennek a két megmaradt angyalnak.
Most lenne 18, talán most érettségizne.
Sokat gondolok rá és arra az estére.
Esik az eső. Azt mondják, ez szerelem.
Én nem tudom. Ha bemutatnának nekem,
beteljesíteném a jóslatot.

HETEDÍZIGLEN

Nem emlékszem pontosan, hol és mit ettünk
Stintinóban, de az ízekre nagyon, ahogy kerestük
a vendéglőt, az esti sétára, az odaútra a tengerparton,
a friss aszfaltra, a másnap hajnali kelésre, a visszaútra
Argentierán keresztül – rögtön a megérkezésünk után
bevásároltunk Algheróban –, és a cuglieri vacsorára,
nehéz, olajos ételek, sajtok, olivák, bíbor bort is ittunk,
aznap volt a születésnapod, azt hiszem, Aritzóban
nem tudom hol vacsoráztunk, de a reggelire jól
emlékszem, a kinti asztalra, meg a benti hidegre
éjszaka, Cuglieriben egy autentikus helyen ettünk,
valami melegszendvicsszerűséget és olcsó italt,
megint késve indultunk reggel a templomba, pont
a mise végére értünk oda, a rózsaszíromdobálásra,
lent a tenger, *il mare*, Sassariiban mintha nem
ettünk volna semmit, biztos egymásból laktunk jól

azóta csak a fékek és ellensúlyok
a szökőnapok
a tétova órák

KEGYELEM II

Nem tudok mögé látni. A fénytörés kizárt.
Cselekedettel, szóval, mulasztással érkezik,
kivár. Nem lehet egyszerre több embert szeretni.
Csak többeket. Az elmulasztottban az összes állatot.
Nem tudok mögé látni. Körbevesz.

Annyira szeretnék megint gyenge lenni.
Hallani a bántást, látni a rombolást, amit erősen
okozok, és ha nem ölel az angyal. Megérinteni
a feldagadt arcot. Ott lenni megint a nyolcadik
napon. Nevetni az egészen. Megtagadni a sarcot.

KEGYELEM III

A mérleget ki ne látná a kirakatban?
A bársonyba bugyolált követ ki tenné
meg, az egy igaz bántás ellenében?

ANGYALVÁR

Rohrban vártál rám Eszterrel, megbeszéltük,
hogy hazaviszlek benneteket, és elviszem
a kamerádat, amiről addigra átmentettem
a képeket, elállt a lélegzetem, amikor megláttalak
mezítláb, rajtam legalább három pulcsi volt
és egy kabát, úgy csóváltam a fejem, mint egy
szigorú apuka, a vadiúj kamerád ingvásárlás
közben az egyik boltban a földre pottyant,
letört az ajtaja, évekig úgy fotóztál vele,
hogy tartanod kellett fél kézzel, nem tudom,
melyik boltban volt, és melyik életben,
de sejteni vélem, hogy még nem fizettünk,
és nem hagyták el még a vártát.

#NAPÚTma II

Mint oldalára borult hajótest, és mint a várakozás
a dagályra. Amíg átmész a járdán. Amíg átéled
az összes becsapódást. Kétfelé feszít. Befelé sűrű,
kifelé végtelen. A kis cédrus, amíg kétezer éves.

MINISTRONE

Most ettem meg a minestrone levest,
amit vasárnap hoztál, nagyon finom volt,
nemcsak a friss és egészséges hozzávalók
miatt, hanem mert benne volt a táguló lélek
ki nem hagyó üteme, az égisz paszuly,
a bánat virágai, a szeretet és a szeretetlenség
örökkévalósága, távoli belső tájak illata, csendje,
a bántalmazó világ utolsó kapálózása
a harmadfok előtt.

HÉT MONDAT AZ ABÚZUSRÓL

Ahol abúzus van, ott abúzus van.

Nemcsak a láthatóban

De minden smink alatt

Minden szájon

Minden csendes órán.

Abuzál mindenki

Mindig és mindenhol

És mindig a másik.

Te sem vagy más világ.

Egyek vagyunk a bántásban

A bajban is egyek.

Halkul az áldozat.

Csendet vesz a tettes.

HÁRÍTÁS II

Mond ki, és szétnyílik előtted a tengernyi mocsok.
Kend el, és szétárad benned az ólmeleg.

AZ ÉNEKLŐMESTERNEK ZSOLTÁRA

Ki meghallja az összes sírást, míg kovászt etet.
Aki látja az anyagot, a folyton meghasadt eget.
Nem tudja a napot, de tudja az órát. Elhív, elhívják.
Amíg más beszél, hallgat. Szóra bírja Júdást.

SCRUM

Minden reggel felállni a lövészárkokban,
és beszámolni az előző napról. Agilisan
és szenvtelenül eljutni A-ból B-be,
bevenni a csend és a tisztesség utolsó
bástyáit is. Leseperni az összes padlást,
amíg a mesterséges intelligencia helyettünk
dolgozik. Mindennapi háborúnkat add meg
nekünk ma. 57. Hazudik az újság, az író,
a közszereplő, a tévémondó, az időjárás,
a világszervezet, te is hazudsz, és én sem
mondok mindig igazat. Szeretünk így élni.
A lehető világok legjobbika. End of business.

KI HAJOL KÖZEL

Ki hajol elég közel hozzá,
és ki tartja el a vásznat,
ha felbomlott már a szövetség,
és bomlott aggyal, örülten keressük
az aurát, akár ha még egy is megmaradt,
de hogy vesszük észre a félhomályban,
és felismerjük-e semmivel össze nem
téveszthető illatát a kavargó porban,
talán így ér össze a prófécia az elkészt
prófétákkal, ha nem hajolnak elég közel
hozzá, és nem mennek be a Zónába,
a megmaradt hét ikonnal,
nem attól lesz nagy, hogy felépül,
és nem épül fel, míg el nem kopik,
mert csak egy ikon van,
és egy hosszú, terheléses teszt
a végső testen

BOSA

Emlékszem arra a balra nézésre, a levegő színére,
ízére, arcodra, hangodra, mindenre. Ritkán voltam
olyan nyugodt és boldog, mint akkor ott veled.
A német azt mondja erre: *Geborgenheit*. Ha van
ilyen, hiányzik. Te hiányzol. Tedd zárójelbe.
Hogy szép volt-e az óváros, sosem tudjuk meg.

TONZÚRA II

Vinnénk át a házat, a kedves barátok
gyülekezőhelyét, de mi lesz a félelmet nem
ismerő gyülekezettel, akiket egyenként vetett oda
csókosainak kíméletből a nagyúr, két kép néz egymásra,
két csókolatlan hadúr, az egyik te vagy, a másik magára húz.

IL MARE

Van az a vendéglő a zúgó öbölben a sziklába
vájva méterekkel a csapkodó hullámok fölött
csak képen láttam neked is elküldtem nem
a direkt és erős kép miatt ilyen viharok dúlnak
bennünk is sokkal inkább a tenger okán ha
már a szokásjog ellenére folyton beszélni kell

PYRMONT

Nem a vár fent
És nem is a romantika.
A becserkészés.
A megadás, ostrom után.

ÁSZANA

A nevekkal vagyunk elfoglalva, folyton a nevekkal.
Aztán átbillen. A textúrán megjelennek az első
odaillő rések. Már kinyílt benned a csáklyakői
nárciszmező. A Mekong-deltában halászok esznek.

KÖSZÖNÖM A JÓSZÁGOT

Köszönöm a jószágot, mi őrizetlen maradt.
A jó füvek mindig a szóközőkben nőnek,
és fedetlen fővel jönnek a hívatlan taposók.
A cella és az arborétum között, át a klauzúrán.
Tékozló fiúkkal tele a bérci tető.

HULLÁM ÉS RÉSZECSKE

Amikor szétesik elemeire az edzetlen anyag.

Amikor szétesik a fény is.

Amikor félreverik az elhurcolt harangokat.

Amikor szingularitás lesz.

Harangláb.

A pátosz kudarca és a sokszínű fekete-fehér.
Ezt is mondhatta volna mindkét nagyapám
Donbászban, málenkij roboton, 1945–48 között,
a kis munkából nagy lett, és néhány túlélővel
a megérkezés öröme végzett és a hitvesi szeretet,
a sok finom hazait nem bírta megemészteni
a három szűkös esztendő gyomor. De ők
túléltek. Terve volt még velük az Úrnak,
és a mindig újabb szükség, mi törvényt bont.
Ne tégy felebarátod ellen, megteszi ezt ő maga,
és háza népe, szomszédja, ökre. Örökre számítjuk
a percet, de az mindig most számol velünk.
Ha kiesünk az időből, szentjeit kézből eteti.
Ha jelen vagy, lovaik után kötik az apokalipszis
trendi lovasait.

DRUK

Mint az űrbe kicsapódott űrhajós, ha kapaszkodót,
pányvát keres, és mint a törmelékek alatti szuszogás
a tizedik napon. Elengedtük egymás kezét, hogy
meghúzzuk néha a harangot, és legyen mivel kiásni
a csatabárdot. Emberfarkasok és mentőkutyák között
ütközünk meg, megütközünk a táj szelídségén.
A béketárgyalásra legszebb rongyunkban megyünk.

KEGYELEM IV

Fenntartom magamnak a jogot, hogy eldöntsem.
Fenntarthatatlan állapotunkról szelíden döntenek.

COMPATIBILITY CHECK

Isten lát szemet, te meg az arcot, és alattunk a réteket. Sosem mondtam el, amit versben sem lehet. Csúcsragadozók között nem könnyű átmenteni az ihletet. Nem is lehet. Az a sok fontos szavunk, meg a pár odavetett, amíg sorban állunk. Amíg meghozzák az ítéletet.

ELSŐFOK

Behatolni tíz óránál.
És nem elriasztani a tűzoltókat.
Minden létező világ lángokban áll.
Minden éhező lélek számadat.

NEM ISMERIK. MÁSODFOK

Nem ismerik már a metaforát

nem akarják

nem tudják a kulcsot

háború zabrálás dül a lelkekben s te árva egyszer egy
mire mész padlásra gyűjtött nyakba főzött szárított
gyógyfüveiddel nem akar már gyógyulni senki csak
gyorsan meggyógyulni a gyógyulás hosszú a gyógyulást
tanulni kell alázat csend vers kell hozzá ahhoz meg
metafora a metafora megélése nem tudása nem lehet
tanulni ami megkeményedett elkopott csonttá betonná
száradt a napon

és amíg háború dül a lelkekben

az igénytelenség háborúja

az olcsóság utóvédharcai

elinflálódott a szó a tett a csók mit áldozunk még fel
a látszatesztétika oltárán és ha elég az oltár is maga?
– lázadás van tömegek lázadása minden ellen ami még
viseli a jelet szavak szobrok szép nők ölek metaforák
a nyelv a leginkább konform progresszív modern
rugalmas időtálló
ősi

ő

aki

amikor az utcán átment a kedves

bárki lehet férfi nő leány bárki aki kedves kedvese
lehet valakinek szerethető sebezhető édes nem kell
tudja a nyelv nem is dönti el mert csak ő tudja

mindent tud és ha kimondjuk mi is jut eszembe
te jutsz eszembe erről is én persze tudom ki vagy
és mit hoznál fel mentségemre de ezt ők már nem
értik nem ismerik talárjukat megette már a moly
a naftalin sem segít és olyat hogy levendula
ki hallott már?

██████████

Nem tudom ezt a marha nagy ██████████ barátságot
hova tenni meg ezt az ██████████ barátságot sem meg
a ██████████ pártiságot meg az ██████████ pártiságot mikor lesz
már vége ennek és a hadifoglyokat a túszoikat mikor
engedik el minket mikor engednek el saját börtönünkből
azzal a pár személyes holmival buborékcsomagolásban mikor?

BALÁCA

Ez itt egy pult egy ágy vendégszoba minden szoba
vendégszoba és minden pusztaban földön kísértésben
töltött idő vendégeskedés

nagyidő

kegyelmi állapot

aztán megint a kényelem diktatúrája a könnyű hús
ideje a lusta húse amiről mint tetűirtó elől a tetvek
menekül a lélek elhagyja a süllyedő hajót azt mondom
örülj amíg szükségét szenvedsz mert a szükség nagy úr
nagy hajlító hajlító közt is a legnagyobb és a testet is
szálcásítja ugyan már kérem azt a kis ingyen jutifalatot
csak nem hagyom ott mit számít az senki sem látja

BRANCH

Mikor hogy csatlakozunk be mikor hurkolunk át és hova mihez adjuk a nevünket melyik lesz a future branch és melyik a master a develop attól függ ki üzemeltet kinek van hozzáférése joga commitolni és mikor robban a pipeline tesztelés nélkül is kimehet majd a felhasználó teszteli úgyis ő issza meg a levét ma 8 holnap 10 milliárd lélek elég az hozzá hogy numerikus vagy array esetleg list of values de semmiképpen sem karakter

JULES ÉS JIM

Hogy lehet kettőt szeretni kérdezd hogy maradhatunk hűek
önmagunkhoz és hogy mi az én hol kezdődik hol ér véget
és hol van a belső mozgó már ha van belső és külső
mire mentünk jobbak lettünk-e trotz kétezre éves keresztény
800 éves európai ethosz magas művészetek festészet
filozófia költészet zene mire jutottunk és mit mutat
a mintázat György az asztalos barátom mondta mindig
minden művelet után meg kell nézni hol tartunk mit ad
ki most mit mutat kérdezte aztán szintbe tettük és összeállt
szóval mit mutat ez a mi felépítményünk stabil-e megáll-e
a saját lábán vagy összedől ez is nem tudom hogy lehet
megszámolni a szerelmet nem lehet jól vagy rosszul
szeretni csak szeretni lehet mondta a másik ismeretlen
XXI. századi költő nézzük csak meg szelíden alázattal
minden művelet után hol tartunk mit ad ki most mit mutat

FADO

Amikor még mi ettük egymást és nem ők minket
kézzel tettem a szádba a katonákat és elhúzván
kezemet megérintettelek mutatóujjam külső felével
de ez csak leírva ilyen hosszú és körülményes mert
amúgy csak aligérintés volt pillanatnál is rövidebb
most osztottál meg egy képet nem tudom mit
nem is kell tudnom nem fogadom el senki mástól
az etetést a kislányomtól talán ha oda jutok
de addig hátrébb az agarakkal az én házam az én
váram politikamentes övezet és klauzúra szállás
amíg meg nem szállnak minket újabb őrületek
trendek karolj belém elviszlek önmagadhoz
színeváltozás lesz tanítványod az egész világ
nem alszom el virrasztok majd veled

ZARÁNDOKLÁS A CÉDRUSOKHOZ SELMECBÁNYÁN

A felfelé vonuló tömeg, ha elhagyta az álmait.
A lefelé vonulók, miután otthagyták bűneiket
a hegyen. És a dologházas angyalok.
Mi vagyunk. Mind.
Ördögös szentek, akiket a földi pokol nem ereszt.
Aki jobban szeretik a fényt, mint a fényeket.
Aranyesőn lépkedsz, mezítlábas szentem.

Nem az elindulás, nem is a készülődés.
Az elhívás, ami az elején még szótalan.
A kakofón hallgatás és a karthauzi kín.

*Fel a hegyre
fel a tatra
jó sok bűnnel abajgatva
fényben ázni
napba nézni
kínteázni
hittel hitet babonázni
feltáncolni a tartozást
elsétálni az ég alatt
elhallgatni három nyelven
a titkot
hogy titok minden
szemlátomás
kegyelmi állapot*

Nem könnyű ezekkel a kultúremberi bűnökkel
egyensúlyozni, selyemfűben, hegyiránt.
Főleg, ha mulasztás.
A harmincadik naptól.

Magánakvaló ember volt gégemetszett ráadásul
még az a gyermekkorában elsült lövés és még csak
nem is az iglói jelenet ami nem pont úgy volt
mert semmi sincs pont úgy ő maga volt az elhívó
ezért tudta mi az elhivatás mindannyian szellemi
központok vagyunk mindenki egy kis vatikán
egy állam az államban gárdistákkal apparátussal
kincstárral sixtus-kápolnával habemus papam
őszentségét a napra kitenni a fény mindenkit
meggyógyít még az egészségeseket is

fentről látszanak a cédrusok piramiskoronájuk irányba tesz

képeket láttam szovjet katonák belövések kibombázott falak
szétszórt kegytárgyak trágár nevetés tiktok-videók esemesek

talán amikor megfestjük megírjuk lekottázzuk
megfaragjuk puhafalú kemény testünkből
a nagy motívumot

elevenszülők

talán elhallgatnak.

talán elhallgatunk.

BLUES

Megint 9 óra 36 ezt nem hiszem el
te sem hinnéd de mindegy is
nem beszélsz már velem
csak az emlékek abajgatnak
ahogy leírva vagyon többször is

elvágyva
elvárva
én árva
te árva

keress meg a sorok között már úgyis csak ott találsz
úgyis csak arra vársz ahol a madár se
lelencek lelence
otthagzott Lepence

otthagzott esőben.
neked csak
kemence.

koszt és kvártély napközben egres
felerészben tiéd
felerészben másé
az üvöltés.
de mindig a te hangod
mindig a te rekedtséged.

és mindig ugyanaz a rekettyés amit nem lehet
kiiktatni a 40 napos böjtből
– ahogy ez is megírva.

9 óra 52.
elherdált vagyon.

SZÁMADÁS

Eljött az idő a számadásra
vagy mi vesszük számba
túlzás nélkül
az összes megmaradt lélekkorcot
a világnak nevezett barakkban
vagy elfeledtetvén mi vétetünk számba
egész számba tört számba irracionálisba
amíg ki nem találunk újabb számokat
hátha
újabbnál újabb trükkök bevetése
mert éhes a test akár a szellem
éhesebb mohóbb mentől többet eszik
annál inkább
a másik kárára

Mennyi az árfolyam?
Mennyi árfolyam!
És mennyi jól öltözött bankár
– bár én nem nevezném jónak ami viselőjének nem sajátja –
résztvényekkel kriptovalutával üzérkedő
pedig egyetlen kriptovalutába érdemes befektetni a versbe
hozam nélkül de az örülettel szemtől szembe
milyen befektetéseid vannak Sándor
kérdelte a múltkor egy jó barát és milyen hozammal
de csalódnia kellett

Jefim angyalai alászálltak
vállamra ültek
minden bolondot megtalálnak az ő igen nagy buzgalmukban

Eljött az idő az elengedésre is
amíg minden mégoly bolondot is meg nem találunk
és ki nem okítanak az ő nagy bolondságukról
bizony el kell engednünk az ő kezüket
az ő nagy okulásukra – csupa szeretetből
mert igen nagy le nem róható hálával tartozunk mi őnekik
de törleszteniük jó szívvel talán lehet

Nem láttuk meg az életfától a kereszterdőt csak amikor
hirtelen elhallgattak
a madarak a költők
a harangöntők

Haragosaiddal békülj meg és tedd minden vagyonedat
(szikével nyitott szívedet) a te minden haragosod kezébe
letétül
mert levétezik az mi nem köszmelelére való
három nap után
négy nap után
egy fél örökkévalóság után levétezik
és felmegyen rögtön az árfolyam

Puszilj meg apa álmomban mielőtt elkezdesz verset írni
az biztos ihletet ad de én balga csak most teszem amikor
pirkad nem lesz ennek híja tudom mert Anna örök
és örök ez a ragaszkodás
és szerelmes nehézkes

pedig hiábavalóságnak tűnik
és pedig egész biztosan tudom nem az

Most olvasom hogy infarktussal kórházba került egy amerikai
költő barátunk nem bírta a szíve
mindig ez van
tegnap még verset posztolt most meg a szív
a szikével nyitogatott
nevét hiába ne vegyük szánkra
eljött az idő a számadásra

UTOLSÓ ÍTÉLET

Az ablakok alatt sorra vonulnak.
A kopott spaletták gondosan betéve.
Ami kint van, maradjon csak kint.
Bent villám, csődület.

TANTRA XI

Mert muszáj lesz
muszáj feladni a hídfőállást
jöjjön csak aminek jönnie kell
jöjjön a fény a mocsok
folyjon át rajtunk minden
és megigazul
és megigazulunk
és az alászállás után
a színeváltozás jön
a leprás emberöltők után
a szextáns
az alakváltás

SEBLÁZ

Nehezen beazonosítható jegyek alatt
kóválygunk nehézkedés nélküli terekben
tekintélyt parancsoló
málhával
vonszoljuk toljuk húzzuk cibáljuk
cígöljük át a holnapba
ami az isteni színjátékból
mint húscsapat
kellék megmaradt
pedig nem hiszünk mi már olyan holnapban
amit nem mi szúrtunk el
és ugyan ha más is
tudna mondani egy érvet
egy épkezláb aranykori mantrát
amitől feltámadna a szél
az a szent huzat bennünk
midőn azt Aranyszájú Szent János is buzgón
gerjesztette magában nem foglalkozván a dogmatika
apró részleteivel és teológiai vitákkal
a szentté avatás a priori nyűgjeivel
ki ne hinne jobban a jelenben
mint a beágyazott
mint a jólétben abált

és ama vészharag

AZ ÉNEKLŐMESTERNEK,
AZ BÁLNÁKNAK ZSOLTÁRA

Kiket mondanak ceteknek is
Óceánok és minden vizek királynőjének
Föld lélegeztetőjének
Első remetéknél
Utolsó prófétáknak

Így lesznek az utolsókból elsők
a hírhozók közt
nem mintha nem
háborúba ájult
nem mintha nem
elválott a mától
nem mintha nem
messze esett ama fától
nem mintha igen
nem mintha anyától

Mint aki kisodródott
Partra ki vetődött
Tonnányi múlt
Tetemnyi álom

Ami kézbe akad strandlepedő kendő özvegyi fátyol
vödör véredény sapka bármi amiben vizet lehet hordani
a főenyre fesztett testre
hogy ki ne száradjon
el ne epedjen
a következő mégapályig

Negyedmillió tonna víznyomással a nyakadban
menekülsz előlünk
ámbrás
járod a poklot helyettünk
jó keresztény módjára
keresztbe rakjuk
halomra dobjuk jó finom húsodat
zsírodat
csíkokra vágva
mert kell a gépnek kell a gyárnak
hasznos és haszontalan faggyúnak kell
arcpakolásnak
hogyan ne érje szó a ház elejét

Udvariasan meghajlanak egymás előtt
a múltkor láttam ilyen egy kislány az állatkertben
egy falat egy meghajlás
csupa szív csupa báj
csupa elegancia

Aztán amikor nem látják
szép fáintos szigonyaikkal
szép edzettacél csákláikkal
mint valami elegáns étteremben
a steaket
díszes pálcikákkal a sushit
belém döfik
robbanó tölteteket lőnek belém
ami még háborúban is tilos
elvégre harcolni is csak szépen
betartva a genfi konvenciót
és a gentlemen's agreementet

Irtsd a dögöt
Csak szigorúan kutatási célból
És őseink tiszteletére
Ez hagyomány
A mi hagyományunk
Minden igazi férfi hagyománya
És szokásjog.

Mindeközben ama másik öbölben
Piros kezű emberek piros hóba piros fókát tesznek
Onnan is kivesznek
Egy küs tüstítótűz
Onnan is kivesznek
Egy küs pokol
Oda is betesznek
piros kezek
– a mi bűneinktől mi hetedhét óceánig ér
a mi igen sok mulasztásainktól

De a mi hagyományunk az együttműködés az elesettek
védelme a hálók horgok éles konzervek által felsebzett
szájú gyomrú lelkű felebarátaink és az önhibájukból
vagy önhibájukon kívül vízbe esett emberek mentése
a közösség védelme a Föld minden teremtés védelme
és a tisztességes megadás
tisztelgés a hóhéraink
előtt
egy szigony
egy meghajlás
egy sikoly
egy könny az árván maradt borjakért

minden rettegésben töltött percért

mert te is magzatpózba töpörödsz ember ha félsz
és te folyton félsz
hogyan elveszítesz valamit
mert sosem elég
és mindig az a görbe
a láb
és az az átkozott – mert megtért – Ninive

---.....---
---.....---
---.....---
---.....---

pedig ha tudnád milyen szép mintázat szerves erezet
ami minket – veletek is – összeköt amit dalaink
vándorlásaink felfedezőútjaink magányos elvonulásaink
közös ünnepélyeink együttélési lehetőségeink
kimeríthetetlen
térképe mutat

Ahogy egymással bánunk
Az a hazánk
Ezt is tőlünk tudjátok
Nem is léteztetek még
Nem is hagytátok még itt kezetek furcsa működéseitek
legelső
esetlen nyomát
Amikor még emberek voltatok

Másokért élni ez az igazi háló
Foghatsz benne eleven
És halálnak halálával holtat

Ha egyet is közületek
Ha csak egyet is közülünk

A BEÉPÍTETT ÜGYNÖKÖKKEL

egyre nehezebb nem ájulnak el senkitől átlátnak a szitán nem kérnek soha engedélyt bocsánatot nem hallgatnak a jó szóra nem jönnek senkinek kapóra állják a sarat nem szeretik a sötétet a mellébeszélést a sumákolást a fényben érzik jól magukat nem árulnak zsák-bamacskát nem lehet őket lehallgatni megvezetni megvesztegetni nem fogadnak el kenőpénzt a hazug embert hamarabb utolériük nem ágaskodik nem áll ellen nem tör babérokra nem fél nem kér nem henyél kivan mind a négy kereke fűbe soha nem harap él a gyanúperrel embert nem fordít felebarátja ellen lenyeli a békát nagy feneket nem kerít semminek vargabetűket nem csinál tűzbe teszi érted a kezét idegen tollakkal nem ékeskedik nem gurul el soha a gyógyszere szürke egyszerű színtelen de színt vall ha kell színevált fején találja mindig a szöveget rossz fát nem tesz a tűzre nem keresi a saját hasznát nem garasoskodik eben gubát cserél senkit nem hagy faképnél nem várja a sült galambot maga kaparja ki a gesztenyét résen van mindig tudja hol szorít a cipő ha baj van otthagyt csapot papot tudja a dörgést érti a csíziót van vágott dohányja ördöge kantárja minden követ megmozgat nem tesz lakatot a szájára melletted is lándzsát tör senkire sem néz rossz szemmel nem rázza a rongyot nem tör pálcát senki felett szíjat hasít a hátából folyton hajtja a tatár mindig a legnagyobb fába vágja a fejszékét elveti a sulykot vérszemet kap fittyet hány a zsidvásárra farkaszemet néz a farkasokkal ártatlan mint a ma született bárány türelmes nem féltékeny nem kérkedik nem kevély nem gerjed haragra nem tapintatlan a rosszat nem rója fel nem örül a gonoszágnak örömet az igazság győzelmében leli mindent eltűr mindent remél mindent elvisel. igen sok van a rovásán. az ügynökakták nyilvánosságra hozatalát kéri.

A HOSSZÚ NEVŰ

és az a másik
alig hajló térdű
aki a másakra mint más alfajra tekint
a mámor másik bugyrából iszik
– már ha van mit –
másokat előszobáztat
térdepeltet
felebarátja asszonyát házát ingatagságát elirigyli
mindig a másik megváltásra vár
mert a mostani túl kényelmetlen
merész
ugyan ki áll meg ebben az alfajban a jó gazda hizlaló
tekintete előtt
ha appell van
ha mocskos péntek
véres csütörtök
ha időnap előtt

ugyan ugyan

válság van uram
a közerkölcsök romlása
mondják
mondjuk lehet benne valami kis igazság
a múltkor se jött össze a becsületgól
a szépítés
pedig rajtunk nem múltott

A-középtől Z-középig
minden parlamenti patkó minden szektorából zúgott
a megannyi deus és exmachina
itt állunk
megcselekedtük amit megkövetelt a haza

mea culpa mea culpa mea circus maximus

Akik megelégtettek az árfolyam-ingadozásokat
akik a másik Aranyborjúhoz imádkoztok
a mi szent tehenünk helyett
meg lesztek számlálva egyenként
és lesztek ti rögzítve
jó nagy adatbázisokba
onnan is kivesznek
még nagyobbba tesznek
onnan is kivesztek
kinek kinek az ő nagy érdeme szerint

alázatunknál csak a szerénységünk a nagyobb
és a miheztartási láz

A mindennapi etikai kódexünket
bunkós botunkat
édes kis szütyőnket add meg nekünk ma
de holnap is és mindig holnapután
nagy a mi szükségünk tudod
nagy a háztartási hiány

Nagy kitettségünkben minket ó nagy kitett el ne hagyj!

OLYMPIA

Amikor megint elkezdődtek a nagy verekedések
– igaz abba se maradtak soha –
amikor elfolytak a magzatvizek elmúlt a nagyvizit
és magunkra maradtunk betegen gyermekágyi mindiglázban
fekélyesen a kórtól
mert benne vagyunk belé vagyunk helyezve
korszellem vagyunk
kórtünet
én modern költő vagyok
XXI. századi
Modernával oltott
kellően gyakorlatias kellően őrült
mindennel is beoltott
ami fájni tud szorít kapar viszket
ami mindig mellém húzza be az ikszet
ami ápol s eltakar
ha majd eltakarít a nagy takarító
és *odataszít a muszáj is*
üdvözlét a győzőnek
sine ira et studio
és gloria victis

Magunkra maradtunk
mindennapi örömeinkkel félelmeinkkel hitünkkel
hogy ha jobb nem is de érthetőbb
hogy mit miért

és hogy – főleg – miért nem
mert abban világbajnokok vagyunk
olimpiai csúcstartók

a görögöknél – mindig náluk – az volt a szokás
hogy nem a hajtó aki a kocsit vezette hanem aki
kiállította felszerelte övé volt a dicsőség nem aki
fut hanem a könyörülő Istené

és mi futunk

nem tudunk leállni.
És nem is akarunk.

ÜNNEP

Teremtésre lettünk teremtvé csak néha ellenállunk elég
sikeresen kapálózunk sorsunk ellen mint megannyi
Jónás és hát az fényes kényes kényelmes város
– a kedvünkre való

villámcsődület.

A testté lett.

Az ól felcicomázva.

Kiganajoztunk a test alól.

KATARZIS

Lejönni a szerről és megszellőztetni
a sokatmondó csendet. A befogadás
időmértékes. A kitárulkozás nyolc mora.

AZ ÉNEKLŐMESTERNEK,
AZ ÍRÁSTUDÓKNAK ZSOLTÁRA

Az egészséges önkritika és az egészséges erotika
fellebbenti a fátylat a verslábak közszemlére tétele
erkölcsi válságot okozhat kígyózó sorok a mauzóleum
előtt deréktől felfelé kitüntetett egy bizonyos szint fölött
mindig csak lefelé túl sok a kurátor költő meg túl kevés
jó pap holtig tanul senki sem felelős

ÖSSZETARTÁS

Amikor elveszett az a bizonyos ártatlanság
vagy elvesztették szántszándékkal amúgy
sem trendi hinni hogy a képmásnak ereje
van a kimondott a leírt az adott szónak
    nemcsak kolera pestis világméretű hazugságok idején
    a küszöböt nyaldossák hullámai
    akár alá is merülhetünk benne

második keresztség
második eljövétel
sokadik nyelvhalál

Elesni mindig csak először
Mint aki alig lát
Ki a látszatra – amíg a védelmi pénzt szedik –
mindig befelé ügyel.

HADIGAZDASÁG

Milyen bátor dolog a fotelből háborúzni békét kötni
más válókeresetén elcsámcsogni közben folytatni
– mert élni csak kell – a családon a birtokon
a lélektemplomon saját testen belüli erőszakot
mert nemes a cél

■ és ■

és az emberi erőforrásokat végleg k i m e r í t e n i
mert ■

a diadalmas bevonulásra erőt dicsőséget fényt mutatni
sok rabszolgát
lopott kincset
bemenni sáros cipővel a szentélybe csizmával erkölcsi
asztalra állni és ráhúzni másra a vizes lepedőt
saját gyereket társat megalázni
lepedékes nyelvvel
az emberek közötti szeretetről
prédikálni
mert szervül a szervetlen is
és semmi sem lehet olyan szenvtelen
mint az angyaltalan ikon

Milyen könnyű a lélek a bűnök felismerése után
Milyen könnyű az utolsó előtti ítélet

ZSILIP

Pont az az egy zsilip mi elválaszt pont
az a kétoldali gát a buboréksomagolás
elfogy a levegő megint most szerelik le
a hadsereget most szerelik fel szükségállapot
van a szükség állapota csúszós falán nincs fogás
egyre csak gyűl a sújtólég arctalan nyomulás
a színtelen szagtalan elegy

HÚSOK NÖVÉNYEK ÚTJA

Ha hagyjuk hogy a növények és a növényevő húsok
csak átmenjenek rajtunk és rajtunk kívül történjen meg
a fotoszintézis ha hagyjuk hogy a fény is elkopjon
a sok adóbevallásban – mert adózni csak kell –
sok az éhes száj főként a miénk
ha csontra kihozzuk a legalább nullát

legalább legyen bátorságunk arra az egyre.
Mert a prófétálás véget ér a tudomány elenyészik
a forrás kimerül és nagy szükségünkben
nyelveken fogunk beszélni. És a nyelveken
akkor már nem lesznek szavak.

8 ÓRA 36

Fontos megbeszélés.

Nincsenek már érvek.

Ami kimehetett, ki is ment belőlünk.

Itt maradtunk, ex-leprásan, rossz szélén
a csendbőgésnek.

Minden új messiás a képedbe üvölt.

Az a régi egy mögötted áll, hallgat.

A tömeg elvegyül.

EMBERISÉG MINISZTERIUM

Hírzékenyek voltunk és hiszékenyek azt hittük
van értéke hírértéke van a suttogó propagandának
a véletlenül elejtett szavaknak miszerint új világ
jön mindig újabb lám a gyerekünk is okos kütyün
nyomul gép ír verset és a lélekre is van törvény
szabály paragrafus pedig lakhatási válság van
a testben kiköltöztetési m o r a t ó r i u m ide
vagy oda ki fog száradni ez az egykor termékeny
oázis eltűnik lassan a *local colour* befogják
meg fogják törni először a szószólót aztán
a betűvetőt a többit megveszik kilóra egész
házanépeket három óceán mossá partjait
és minden tenger birodalmában soha nem
megy le a nap fel se kél

NEMZETI MINIMUM

Az ártatlanság vélelme talán minket is megillet
nem tettünk semmi törvénybe ütközőt semmi
olyat amit más nem – a korral haladni kell –
csak a szokásos kis üzletek alkuk *miért én legyek*
tisztességes a lapját nem teríti ki amúgy sem senki
nem fognak neked szobrot állítani Krisztus
koporsóját sem őrizték ingyen nehogy már te mondd
meg nekem merre az annyi j o g o m van hozzá és ha
jobban belegondolok k ö t e l e s s é g e m is mert nem
kerülhetek hátrányos helyzetbe esélyegyenlőség van
egyenlő bántásmód ez a kis elégtétel nekem is jár
az apanázs az én adómból épült közös tulajdon
végül is hálásak is lehetnének érte
meg is köszönhetnének akár

MINT EGY POFON

Mint egy pofon mit a legkedvesebb kéz ad
írod

közben beesik a fény is horzsol

a hordóra csap kerül

a gyümölcsfára virág

és szívkamrába a szomorú kamarás

előhívatlan képe.

Ettől szép

Ettől más.

És ettől annyira igaz.

Az utcákon veteránok vonulnak elveszített
háborúkra emlékezve a vár szabadon
látogatható az emberiség nagy levegőt
vesz kívár önmagunkat legyőzni persze
nagy tétben tenni a vesztes másodpercre.

TACHION. MÁSODIK ELJÖVETEL

Az éneklőmesternek, az felkentnek zsoltára

*A fénynél gyorsabb maga előtt tolja ezért nem lehet
látni amikor közeledik távolodik eltart nem lehet
tudni a helyet és az órát nincs ráhagyás kötbér
otthonhagyott pontgyűjtő bűnbocsátó kvóta nem csap
zajt nem hívja fel magára semmivel a figyelmet
nem lehet felkészülni berendezkedni rá de minek is
minden fény mögött ott van közeledik távolodik
eltart mindig tudni a helyet és az órát nem kell
ráhagyás kötbér lélektelen kvóta bármikor betérhet
csak egy szóval mondd nem csapsz zajt
azonnal megérted*

REJTELMEK II

*Szeretlek apa te is helyes gyerek vagy
egyszer fel kell nőni tudom be kell lépni
a nyomdokokba egyedül fázni és egyedül
termelni hőt energiát tummót de tudom
hátra sem kell nézni elég csak hátranyújtani
a kezét mindig megfogja valaki akihez akivel
imádkozunk versbe bújunk esténként és lesz
idő amikor már nem viszket semmi mert felébred
a világ befogadja a fényt és befogad engem is de addig
még kenj be kérlek utoljára gyógyító kezedet tedd rám
simítsd el még ezt a kis anomáliát lélekbőrünk alatt*

FEOFÁN

Kora délután amikor nem vakít a beeső
fény és a kinti hörgések is alábbhagynak
a deszkapadon végigfeküdve – irányba
tesznek irányadó kezek
az ikonosztáznak háttal
– mert aki azt képzei hogy nézni kell
ami belülről látszik jobb ha ólmot önt
saját szemébe
szemben a falra vetülő tört fehérrel
napokig hetekig *tartósan* – mert tart
megtart
érezni a vakolat nedves gyónását
ha összekeveredik a tiéddel
akkor fess.
Ha lehull a vakolat szabad vagy.

ACCEPTANCE CRITERIA

Az úri huncutságok után ideje már a végére járni kitalálni a módját kifejleszteni a védekezési módokat letenni a fegyvert letesztelni a kupolát – art nouveau – kiereszteni a gőzt leszállítani a hiányzó specifikációt apikat a termést regtesztet futtatni – élni – de facto jelen lenni az élesbe állásnál face to face end to end remélni megbékélni végre önmagunkkal kezelni az összes felmerülő incidenst a miénket a másét megnyugtatni a partnereket és elővenni – sosem fogy a backlog – a következő ticketet. Az új release után refactor. Refactor után végtelen ciklus.

DOMINE TIBERIUS

Kifeküdtél látod te is mint csonttá fagyott katonakabát
a végtelen mezőn várod a megváltást amit oly sok
formában transzszéleken echinoxul románul magyarul
franciásul fogalmaztál meg és hagyta ide nekünk

jó Gyimesi Laci is már csak az aquincumi angyalokkal
dialogizál te is Tiber-parti ha van jelentése a neveknek
és Blasius ki orvos püspök vértanú [egyszóval költő]
életéről oly keveset tudunk mint én rólad ebben
az inhumán hiátusban

szótagszámlálód lennék ha beszélnél még velem
dr. Balázs Tibor költő kiadó műfordító irodalomtörténész
barát hol van mivé lett a szószántás amibe oly gyakran küldtél
tékozló fiút lusta bérest messze földön híres szántóvetőt

elperegrináltál a második felvonás előtt
nem vártál meg a drámák igen szűkre szabott szünetében
és én sem voltam ott amikor ama hosszú keserves futásodat
elvégezted

szótagszámlálód lennék és méregpohár-előköstölöd
mind kiisszuk van ki beosztja – mint beteg a gyógyszerre
valót – van ki lehúzza egyből és van aki immunis
a sok harapástól hidegkamrától izzasztó kunyhótól
és vére már átalakult előre t u d j a az összes hematómát

hermeneutikádba most nem folynék bele

Te nélkül a martin buberi Én

Absolutes Du

hora immaculata

mimique claudiopolisensis
methamorphosis transalpinae
jó lenne egy fejléc addigra a szöveget megírjuk

Metafora és hatalom

Mottó: Ejtőernyőt, nem hátizsákot!

*Aki úgy gondolja hogy fogjuk meg és vigyétek
jobb ha a maga Damoklész-kardját markolássza*

a kies mezőkön önfelhőí önködei alatt

Veuillez agréer, Monsieur Verlaine,

l'expression de mes sentiments les plus distingués,

Arthur

Al von

perché

még mondja valaki hogy a bibliográfia kiiktatható
francokat egyikük miniszter Weimarban a másik
raktáros Csajánarcsögén a harmadik Kocsárdon
egyiküknek erőltetett menet a másinak proletkult
altesti részek

ha profin indul alakítja magát és téged is
a spontaneitás eleve sok mindent legitimál
a peripatetikusok tudtak valamit itt nem lesz kert
hát körbe kell ülni a teret – semmiképpen sem
díszelöl a levezetőnek – és regélni
nomen est societas
túlszárnyalni nemcsak Rafael

kesernyésen de nem megkeseredetten
lucidan de nem önfeladóan
affektív pozícióból úgymint szeretet Gabriel Marcel

nem ez a jó szó dictée automatique
sensus communis
horribile dictu.

Az üdvtörténet folytatódik.

COHORS

Ma két éve voltunk a Gizella-majori római erődnél
emlékeztet az applikáció könnyedén átmásztunk
a kerítésen sosem gondoltam volna hogy ilyen
könnyű bevenni egy erődöt hát még a bennünk
lakozó szomorú szamuráj cohors hat egyenként
80 fős centuria barbár hatások contra védett
bástyák sarokpontok mázas edényeinken furcsa
besimítások beszúrkálás karcolás késpengén
táncolunk mindig tolódik a limes szorul a belső
légió körül a hurok kiűzetünk koholt vádak
kélnek elérhetetlen már a bejutási küszöb

CSEPPBEN A TENGER

Szeretem ahogy lecsorog az államon a ruhámra
a tikkadt víz iszony nem a jóleső fegyelmetlenség
miatt nem is az elemi erő a szomjúság okán de a kissé
hátraszegett fej a megadás a feloldozás során szerzett
sebek és a részeire hullott keresztségek szálló por
szent szmog lélekcseppben a tenger viszonyulási pont
híján abuzált nyelv sok beszédben rossz hallgatás
egy folyton abuzáló száj bár ki az ki nem ha tagadni
ha vallani ha óvadék nélkül – csakazértis – felnőni kell

HADIK LAKTANYÁBÓL

Hadik laktanyából belügyes hely körülötte
sújtólég – a sok millió elhazudott életé –
minden nap új és újabb napút szavakba versbe
jelenlétbe sűrített csendek urbánus lüktetése
van egy hely a Duna felső württembergi szakaszán
ahol időszakosan elapad a víz elszivárog néhány
akkor még nem is folyamkilométerrel lejjebb
– micsoda flow micsoda megfolyás!! – újra előbukkan
a száraz meder a jól hallgatás apoteózisa a levegőn
fürdő fuldokló kövek és ez a hajnali részegség
a sokadik a kislányom is írt nem tud aludni szeret
és égi kék árad a Pauler utcából is mi jöhet még
mennyi angyali sújtás lég mindjárt berobban

HORZSOLÁSOK

Véres Ágota kiállításmegnyitójára

Ahogy a beregszászi szőlőhegyen a növekvő
ciklus rutén esküvő a távolban a sok rend közt
egy kis növekvő gazos kopott falú kápolna
kővörös kolostor és a hihető hit
áthozni a mába
a kazalba rakott csendet.

Le kell írni a nevet címet kell adni aztán
elfelejteni mindent előlről
kezdeni
aminek van eleje
benned.

Kezdetben volt a kép aztán a horzsolás.
Borzongó időkben – mindig – ikonfestés.
Mert egy vagyunk vele.
Bennünk a hasonmás.
Felemás kezünkben vetület.

Leírom nevedet
Édes jó Amrita
Leírom nevedet
Nagyerdő.
Benned a keresés
és az algoritmus.
Benned a votív kő.
Kórusnagy kardal.

Sokáig áll benned az anyag amíg megszelídül
benne a spin. Te szelídítet magadhoz
a sajátperdületet és saját pályára lépsz.
Kiperdülés ellen tartás.
Örület ellen horganyzott fény.

A határozatlanság szent időtartamáról írsz.
És hogy ebben az állapotban az anyagnak bizonyos
szép haldoklása van. Mint a kenyérből a sercli
a kenyér kirepedésének ropogós pereme.

Amikor az élő – mert éhező fázó – ember először
simította kezével az anyagot amikor kőbaltával
koppintotta ki a sziklából az Istent és lehelt belé
megbocsájtó haragot a középszerű ellen
– amikor már meg tudta nevezni –
amikor először állt ellen
és amikor először nem
homlokán a véres-sáros jellel
öklében virág téglá
szórt fényben szálló por
koncentráció
megszáradt agyag
olyanná leszünk.

olyanná leszünk
mint a horzsolások Káin kezén
mint Juliette Binoche
ökölbe szorított kezét horzsolva a falon
paraszak pirulása
mosolyránc
megszegett ígéret

megszegett kenyér
mint horzsolás a fán
levert veséken
fogóval kihúzott magzaton.
horzsolás a jól felépített imázson.
horzsolás régi nyarakon.

Fentről mint egy szőttes.
Közelről néma mint egy sirálytalan kikötő.
A bántás horzsol hasít üt belevág.
Textúrája csak a sebzettségnek van.
A hiány magyaráz.

Ahogy mennek fel a lakásarak a festék
a papír vászon selyem ahogy a szenvedés is
egyre többet hoz a szenvedéssel üzekedőknek
úgy értékelődik fel a védelmi pénz

pedig v é d h e t e t l e n
– mert eleve védett.

Át a mocsáron a nádason át kopogó földön
sugárúton sárlavinán a bujdosók és a fejedelem
szándéka szerint. Szeretni a szöges övet a cingulust
– horzsol az is – és koporsódeszkákból csinálni
madáretetőket.

A Fülöp-szigeteken a mai napig feszítenek keresztre
embereket – önként vállalják – hogy így éljék át
az Ő szenvedését. Két lator figyel feszülten bennünk.
Egy hártavékony
és egy alighorzsol.

Minden világosító a helyén minden szög bemérve
úgy kúszik fel a fény mint vizák lazacok a védett öbölbe.
Szűz hártyáinkat átdöfték elvették ártatlanságunkat
és kiszúrták szemünket radioaktív hamuba sült
olajos pogácsáikkal. A bűnös *mintha* kettőssége.
A másik nézőpont a képi hatás pszichológiai aspektusa.
Igazad is lehet, mert belénk rágta magát főleg hogy mi
képekben beszélünk – ha magyarul – így lesz csodából
ikon a beszédből hiteles hely. Minden egyes rozsdás kapu
mit a szél rángat kitett felület
használaton kívüli járda

ki-be fordul
ide hallatszik a lélek nyikorgása
és a plebsz
    feszítsd meg!
    feszítsd meg!
    eljárt a keze
    eljár majd a szája

---...---

---...---

---...---

Ne bánd a stigmát
Minden ecsetben kapaszkodj meg
    mert minden ecset a tiéd
    és tiéd az összes kaparás.

A halálból jövőök köszöntenek.

De ez csak a felület
Ez csak a karc

Csak egy kis horzsolás.
Bár egyenlőtlen kimenetelű és néha
– jóllehet többnyire – magányos.

Anyag vagyok.
A meghalásból jövök. Köszöntelek.

KÉT RONTOTT HEXAMETER

A hegemon nem tehet meg mindent a világban.
De a világon mindent megtehetsz a belső hegemonért.

ZALÁN FUTÁSA

Ahogy a költő hallgat nem hallgat úgy senki miért
mondana bármit is elvégre magáért beszél a helyzet
a helyzet magáról is beszél ne tesszen feszengeni
azon a kis pellengéren spanyol csizmában
időmértékes vastüdőben a lóláb mindig kilóg
kikandikál az eltartott a kisujj mintha csak a scriptor
ínhüvelygyulladásos ujjai közül esne ki a tintatartó
és a föld felett kicsivel megállítaná egy láthatatlan
kéz a rendezői bal balog balga mozdulat *ellenében*

l e b e g é s mondta
mindig a lebegés előtti rántás
a többi már gyerekjáték

a feszülő és a feszített között csak az a pár betű
három-négy mora és a majdnem zéró összegű játék
az még hagyján hogy szuverenitásvédelem ide vagy
oda mindenkivel összefektetik mindenki cafkája
riherongya a vers a költő jogi védelem
identitásvédelem a tulajdonhoz úgymint a tulajdon
széphalálhoz széthallgatáshoz való jog és az újrázás
elvi lehetősége nélkül holott ugye a költő fut is ha
kell rúgja a lasztit – ugyanazt már vagy pár ezer éve –
rongylabda rongyszőnyegmotívum a gazdatest
nélküli versláb Arthur egyre lassuló bicegése
az etióp sivatag protoeuropéer csendjében
mert mindig ez a vége az elsivatagosodás

és az elhallgatás a nyelvében él híján
a nemzethalál ha ugyan nemzet az aki
– ami? – hagyja éhen szóban halni szó nélkül
az ő felkentjét

Kent grófja se érdemelne ily méltatlan véget

Végtelen türelemmel vagy irántunk Uram
Végtelen türelmed a legszentebb vétek

HAUBERSBRONNI ELÉGIA

Éberségbe ájult faluvégbe oltott gyümölcsfák
– zárwatermők – véges nesztelenség és a minden
bőjtelők hava valahol a meg nem nevezett ég alatt
valahol érthető
emberi terepen.

Embernyi terek. A kolostor kerengője a tó
a várakozás a megvesztegethetetlen közeg.
És a leltár. Minden tétele mellé odarajzoltam
magam. Ahogy kérted. Azóta jön rám a finánc
és nem hagy.

Szereti az ember ha adós.
Szereti az adós ha társ
az üres alaplapon.

Szabad a tánc a zártosztályon és szabad a felmentő
csók ha számlaképes. Az öndicséret gyalázat de már
az álszerénység is büntethető. Híja van a be nem
vallott hiátusnak.
Adok kapok.
Adnak vesznek.
Jajveszékek.

--- Kimaradtak az őzek és valami Ebnisee.
Eljött a nagy itatók ideje.
Tenger pusztákban tengerszemek ---.

Sebeiket nyaldosva gyógyuló ebek
harmincadja
Lógó kantárú kancák
Nyugdíjas kerubok
Párkák
Magukra hagyott éhes angyalok egész
fészekalja

És a marokkói sáfrány.

Híja van a fáknek ahol híján van az erdő.
Szamáriai plein air.
Virágvasárnap.

RAZGLEDNICÁK

(70)

És ha nem mise?
Ha mégsem áldozás?

(71)

Ha fentről nézed, megtart a tériszony.
Ha benne vagy, eltakar.

(72)

Mit is mondanánk egymásnak az utolsó
órán? Mennyit hallgatnánk, míg leperereg?

(73)

Az erkélyen azóta ólomüveg asztal,
tűzzománccal.
A falon is tűzzománc-borítás,
Szatmáron égettem ki, Judittal.
Ez is a karmám része.

(74)

Tegnap tartottam meg az első gyereknapot, itt,
a Hadikban, Majkra vágyom és Bakonybélbe,
elkészültek végre a galéria alatti festett
fakazetták, és a három ólomüveg ablak is.

(75)

Itt és most látni a lélekzacban a jövőt.

(76)

A pohár falán a bor olajos máza.
A félelem görcsös erezete bennünk.

(77)

*Szepesszombat vacsora fehér rizling Szepesszombat
tahikardia reneszánsz fogadó reneszánsz loggia
reneszánsz rötyi reggel templom már akinek
Szepesvasárnap Késmárk Szepesbéla-külső
Szirmay-kastély angolpark reneszánsz harangtorony
templom a szokásos unalmas reneszánsz-gótikus
tornyok polgárházak Podolin ministránsok hívők
Szepescsütörtök Lőcse bagatell haladjunk 184 km/h*

(78)

Őrülnék mondanak.
Nekem még suitable.
Neked csak unfit.

(79)

A keresztelő elég felemásra sikeredett,
embertelen meleg volt, életem egyik
legrosszabb frizurájával, a családi
harmónia hasadékain átkukucskálva,

azért voltak szép pillanatok is,
és egyre ismeretlenebb ismerősök,
meg egy másik esküvő, valódi
harmónia hajszáltrepedésein
átcsillanó
fény

(80)

A parkolós piknik a szemerkélő esőben.
Fel is ugrottál örömdben, és meg is öleltél
fekete csíkos nadrágodban, piros felsődben,
legkésőbb akkor, vagy akkor újra beléd
szerettem. Minden találkozáskor, állomási
várakozásnál, ritka estén, ritkás reggeleken,
újra és újra.

(81)

És megindul, egyedül, mint aki mindent
látott, a nagy motívum felé, amihez drága
belga vászon sem kell, a Szabadság hídon
át *ama* fuvarosokhoz, ezzel a lyukacsos,
szerelemben és hiányban cserzett
életpányvával, mint egy poéta Rambo,
aki már senkitől sem fél, semmit sem vár.
Tenyéréből iszik.

(82)

Nem tudhatjuk, mikor jön el, és mennyi.
Csak a kényelmest húst, csak azt kell elkerülni.

TARTALOM

Nem attól lesz nagy /5

Sziddhászana /7

Angyalkor /8

Atyafiságaink /9

Lázadás /10

Azonnali hallgatások órája /11

Iniciálé /12

Istenszéke /13

Inkorporáció /14

A fenntartható csodákról /15

Ami vagy /19

A középső szál /20

Patmosz /21

Feljebbvitel /22

Erő. Tér /23

Mint a cédrusok /24

Csendes apokalipszis /25

A belső ikon /26

Egyetlen /27

Albergo /28

Hetedíziglen /29

Kegyelem II /30

0 óra 36 /31

Kegyelem III /32

Angyalvár /33

#NAPÚTma II /34

<i>Minestrone</i>	/35
<i>Hét mondat az abúzusról</i>	/36
<i>Hárítás II</i>	/37
<i>Az éneklőmesternek zsoltára</i>	/38
<i>Scrum</i>	/39
<i>Ki hajol közel hozzá</i>	/40
<i>Bosa</i>	/41
<i>Tönzúra II</i>	/42
<i>Il mare</i>	/43
<i>Pyrmont</i>	/44
<i>Ászana</i>	/45
<i>Köszönöm a jószágot</i>	/46
<i>Hullám és részecske</i>	/47
<i>ApCsel</i>	/48
<i>Druk</i>	/49
<i>Kegyelem IV</i>	/50
<i>Compatibility check</i>	/51
<i>Elsőfok</i>	/52
<i>Nem ismerik. Másodfok</i>	/53
<i>XXX</i>	/55
<i>Baláca</i>	/56
<i>Branch</i>	/57
<i>Jules és Jim</i>	/58
<i>Fado</i>	/59
<i>Zarándoklás a cédrusokhoz Selmezbányán</i>	/60
<i>Blues</i>	/62
<i>Számadás</i>	/64
<i>Utolsó ítélet</i>	/67
<i>Tantra XI</i>	/68
<i>Sebláz</i>	/69
<i>Az éneklőmesternek, az bálnáknak zsoltára</i>	/70
<i>A beépített ügynökökkel</i>	/75

A hosszú nevű /76
Olympia /78
Ünnep /80
Katarzis /81
Az éneklőmesternek, az írástudóknak zsoltára /82
Összetartás /83
Hadigazdaság /84
Zsilip /85
Húsok növények útja /86
8 óra 36 /87
Emberiség minisztérium /88
Nemzeti minimum /89
Mint egy pofon /90
Tachion. Második eljövétel /91
Rejtelmek II /92
Feofán /93
Acceptance criteria /94
Domine Tiberius /95
Cohors /98
Cseppben a tenger /99
Hadik laktanyából /100
Horzsolások /101
Két rontott hexameter /106
Zalán futása /107
Haubersbronni elégia /109

Razglednicák /111

www.gondolatkiado.hu

facebook.com/gondolat

A kiadásért felel: Bácskai István

Szöveggondozó: Gál Mihály

Olvasószerkesztő: Illyés Zsuzsa

Korrektor: Török Mária

A kötetet tervezte: Fábián István

Tördelés és nyomdai előkészítés: Kállay Judit

ISBN 978-963-556-544-3

Halmosi Sándor költő, műfordító, a Poets of the Planet nemzetközi költészeti hálózat társalapítója. Ez az ötödik kötete a Gondolat Kiadónál.

Magyar nyelvű kötetei:

A démonokkal flancoló, 2001

Napleány voltál, 2002

Babérliget, 2003

Mely a Salamoné, 2004

Annapurna déli lejtőin, 2006

Gileád, 2009

Ibrahim, 2011

Lao-ce szenvedélye, 2018

Napszállkák, 2020

Neretva, 2021

Katharok, 2022

Tantra és hőszivattyú, 2023

Rubljov Rinpocse, 2024

3500 Ft